

Viết Cho 30/4

Yên Sơn

Viết Cho 30/4

Bên mười sáu năm nghĩa là xuân đã muộn. Tuổi Hạ chớm vừa sang sao Thu đã đến bên thềm. Nhìn lại tóc mình sương điếm xám màu đêm. Lòng quay quắt nhớ thương quê! Ôi nghìn trùng xa cách.

Tiếng chuông bên thềm ngân buồn hiu hắt. Hoà với màn đêm tiếng dế non. Quê hương tôi, dấu chính nghĩa đã mất, nhưng đất nước vẫn còn. Mong có được một ngày bùng lên trên vòm trời Đông Á. Khi thiên đường mù Cộng Sản cùng đường, tan rã. Cho lũ con, bị đẩy ra muôn phương, hăm hắt trở lại quê nhà.

Bên mười lăm năm, hơn bảy chục tuổi, quá thiệt đã già; nhưng tâm lòng sít son với quê hương không bao giờ phai nhạt. Sức lực dù đã mòn hao, chắc không thể làm được những điều gì to tát, nhưng khi xã tắc còn cũng nguyện hy sinh. Nhất là khi phải một sống một còn với lũ giặc Bắc phương, cũng sẽ đứng lòng khắc sâu câu Thát Đát.

Mới 30 Tháng Tư thôi là mới lớn xa xót. Ngó vọng quê nhà mất lệ, hân đau. Bao chiến hữu vui thầy, hân lạc phương nào. Xin che chở tâm hồn tôi mục ruỗng. Thua cuộc chiến năm xưa quá oan uổng. Một quân đội anh hùng bị đấng minh phen bội, trói tay. Đem cho lũ sài lang ngỗ nghịch xâm trên cõi, trên đầu dân người từ nay đến nay; còn khốn nạn quy lụy Tàu để được làm thân nô thuộc. Dân tộc Rồng Tiên quá là vô phúc, sinh ra một lũ ươn hèn bán nước cầu vinh.

Bên mười lăm năm dân Miền Nam đã tỉnh ngộ, thật kinh. Một cái giá quá đắt cho chiêu bài giải phóng. Nhưng có lắm người vẫn như còn mơ mộng, một thiên đường mù sẽ le lói cuối trời xa. Nhớ bạn bè một thuở xông pha trong lửa đạn để mong giữ gìn tự do, dân chủ. Nay không biết có ngàn thu yên ổn, khi dân tộc vẫn bị đoạ đầy, còn đất nước vẫn mãi điêu linh!

Mùa Tháng Tư

Chào tất cả bạn bè và thân hữu!

Xin cùng tôithrop nén hương lòng tưởng nhớ những người bạn, phi hành đoàn 8 người, của chiếc Tinh Long 7 AC119K do Tr/U Trang Văn Thành và Tr/U Tào Thuận lái, đã cố gắng ngăn chặn bước tiến của địch quân ở cửa ngõ Saigon, và đã bị bắn rơi vào buổi sáng cuối cùng ở vòng đai phi trường Tân Sơn Nhất, ngày 29 tháng 4, năm 1975. Cũng sáng ngày này của 42 năm về trước!!! Hòn đội pháo kích của giặc cộng chạy đôn chạy đáo đi tìm phương tiện rời khỏi phi trường! Lúc đó hñ hoàn toàn không có một ý niệm gì về sự bức tử của Miền Nam. Hñ không thñ nào ngờ đó là một khñ đau cho những thắng trñm của một đời người, những uñ khúc đau thương của hơn hai triệu dân bị nước ra đi trên bờ sinh tử, một vết tích đau thương cho một dân tộc 42 năm sau!

Xin viết ra đây một bài thơ buồn để cùng chia sẻ với mọi người!

Mùa Tháng Tư

Không như con nước chảy xuôi

Sao ta cứ vẫn một đời lưu mang

Cơn ác mộng vẫn ấp đñy giấc ngñ

Cuộc di tản buồn cứ ám ãnh đời tôi

Hăm chín năm dòng lệ vẫn chưa rơi

Khi thñp thoáng tháng tư vẫn trong mñt

Đêm trñ giñc nhớ Saigon quay quñt

Nhớ bạn bè từng đùa bñ cuộc chơi

(Bñ sáu năm... hñ dñ nñà đời người

Mà vẫn nhớ từng tiếng cười giọng nói)

Nhớ từng đường bay ngñ dài khắp lñi

Nhớ từng phi trường ngang dọc đó đây

Nhớ cội chuội ngày đi gió vùi mây
Và đậm nét lúc tan đàn sảy nghé

Ôi tụi nhục cho đoàn trai thối hệ
Như bầy ong vỡ tổ, cuội tháng tư
Kể lên trời, người vội vã ra khơi
Lòng đau xót nhìn quê hương bỏ lại

Đọt nước người, hăm chín năm dẫu dài
Hà có chi nước mắt cứ chực trào
Mãi tháng tư vùi lòng dạ nao nao
Khi bóng xế trời trên đời hiu quạnh

***

Nghe tiếng dế giữa đêm, trời trơ lạnh
Gã ra hiên ngói hút thuốc khơi khơi
Tiếng thối dài cùng những giọt sương rơi
Tay chùi tóc, tóc bạc màu sương khói

Mùa Gió Chướng

Gió đã chuyển mùa

Sao mùa vui còn chưa thấy tới

Mà chầy thầy tro mù, bụi bặm ngập lối đi

Bước chân qua, anh chị em nhìn thấy những gì

Ngoài gậy gộc cựa lũ cuống nô với tâm hồn dã thú

Trán em bung máu

Đau chị u sưng

Vết thù hằn trên mặt, trên lưng

Anh vịn bước lên, hô vang lời yêu nước

Mặc bạo lực

Anh chị em vịn hiên ngang dấn bước

Chặng lại cường quyên vì hai chữ Việt Nam

Tổ Tiên chúng ta bao lần dũng liệt chống ngoại xâm

Bao lần đánh đuổi giặc Tàu tới lui về phương bắc

Nay đất nước sau bốn mươi năm được gọi là thống nhất

Với tài nguyên biền bạc rừng vàng

Mà cơ đồ lại rách nát, tan hoang

Trong tay lũ cường quyên với đầu óc nặc nùng Lenin, Karl Max

Và dân tộc đứng trước họa nhà tan, nước mất

Rừng vàng cho thuê lâu dài

Còn biền bạc lãnh khênh xác cá tròng phau

Là con dân Việt Nam ai không ruột thắt, lòng đau

Đừng vô cớ đứng bên lề

Trong khi chồm một số người dấn thân tranh đấu

Hung đói kia

Vay nợ máu dân lành, sẽ có ngày phải trả bằng máu

Dùng bạo lực với người, sẽ có ngày chuốc họa vào thân

Trời đất luôn có lẽ công bình

Cuộc sống con người có luật bù trừ, nhân quả

Sao người lại tiếp tay giặc Tàu cướp tình tàn phá

Đất nước mình đem mang tội với liệt Tổ liệt Tông

Người cũng được sinh thành bởi dòng giòng Tiên Long

Sao cam phận làm tôi đòi chớ vì miếng cơm manh áo

Gió dạn dấp sẽ trở thành cơn bão

Sẽ thôi tung cớ chớ nghĩa vô thốn